

[Hastrup.]

det gjorde den altså, for så vidt angik erstatningslejligheder ved sanering, og hvis man ikke ville det ene, så kunne man heller ikke det andet. Det kan jeg for så vidt godt forstå, idet jeg dog mener, at det er noget, vi skal tage stilling til i forbindelse med en drøftelse af hele saneringsproblemet. Men må jeg ikke gøre opmærksom på, at i bemærkningerne til lovforslaget, dér står der under § 5, punkt 3, forbedring af forholdene i boligområderne:

„Lån til forbedringsformål kan omfatte en lang række foranstaltninger, og det må bero på nærmere overvejelser og på fondens udlånsmuligheder, hvor lånevirkningsheden i første række skal sætte ind.“

Det er i virkeligheden at give boligministeren fuldstændig frit spil, således må jeg opfatte det. Så bredt er dette formuleret, at der i virkeligheden altså også kan blive tale om meget andet end erstatningslejligheder.

Hr. Kai Moltke forsvarede illusionsnummeret med, at når man havde denne obligationsmasse, så kunne man planlægge på længere sigt, for så kendte man, sådan forstod jeg hr. Kai Moltke, det årlige beløb, nemlig den årlige renteaftastning. Ja, nu har vi jo altså foreløbig den fornemmelse, at det beløb, der står i lovforslaget, kun skal gælde for et år, så skal loven revideres, og dertil kommer, at en væsentlig del af de midler, man taler om, tilvejebringes jo i kraft af bevillinger over finansloven, så der er altså i dette overhovedet ikke givet nogen som helst sikkerhed ud over de 90 millioner for en planlægning på længere sigt, således som lovforslaget her foreligger for os.

Hr. Kai Moltke fralagde sig ansvaret som fadder eller fader til dette lovforslag og henviste til, at socialdemokraterne jo havde været inde på en tilsvarende tanke under boligforhandlingerne. Det er jo en ganske pudsigt argumentation, for boligministeren har lige stået og slået kors for sig og sagt, at det forslag, vi dengang kom med, var jo af en helt, helt anden karakter end dette, så derfor kan det ikke osv. Det skal jeg ikke fordybe mig i, for det kan såmænd godt være, hr. Kai Moltke, at socialdemo-

kraternes kanin ligner denne her, men jeg spørger: hvem var det, der trak kaninen op af hatten? Det tror jeg var hr. Kai Moltke.

Kai Moltke: Først lige et par bemærkninger til hr. Niels Westerby. Det vil naturligvis være en ganske overordentlig karakteristisk placering af liberalt centrum, hvis hr. Niels Westerby nøjedes med at gå herop og slå en høj latter op; jeg er ikke helt sikker på, at man ude omkring i landet ville få et forkert indtryk af den rolle, som undertiden spilles af liberalt centrum, og hermed kunne det være nok.

Dernæst en bemærkning til hr. Hastrup, som åbenbart forbereder sig på sommerens sæson i Dyrehaven med professor Læbri og kaniner, der skal op af hatten. Her kan jeg i virkeligheden samtidig svare liberalt centrum og de konservative. Se, der tales om, at her foreslås en række opgaver, som der ingen midler er til, men 1 milliard i obligationer betyder, at der i renteudbetaling den 1. juli kommer nogle penge, som der ikke er disponeret over, og der kommer yderligere nogle til decemberterminen. Man kan altså ikke sige, at der ikke skulle være dækning. Dernæst står det udtrykkeligt i lovforslaget, at der i de årlige budgetter kan bevilges flere midler til de pågældende opgaver. Jeg tror derfor ikke, nogen her i salen behøver at være usikker med hensyn til de perspektiver, som ligger i denne lovgivning, og jeg tror ikke, at de tal, der er nævnt i de officielle communiquer, på nogen måde er overdrevne eller for høje eller ligger uden for den finansielle ramme.

Så er der spørgsmålet, om der nu skal ydes yderligere tilskud til de sociale boligselskaber. Skal de yderligere favoriseres? Spørgsmålet om udlån her må ses i en ganske bestemt belysning, i belysning af den kendsgerning, at adskillige kommuner, som det er blevet sagt af boligministeren, mangler penge, kontanter, likviditet, og det har medført den dårlige vane i en række købstæder, at hvis f. eks. et socialt selskab vil sikre sig et stykke jord, så kræver man kontant betaling. Det skyldes kommunernes finansielle stilling, at de ligefrem siger, at de sociale selskaber skal betale kontant for hvert eneste stykke jord; det er, fordi kommunerne er i finansnød, og det er vel